

неможе те умили, нека те увѣщае самая твоя полза. Знаніе, коє придобыхъ за да познавамъ будущая времена и волю боговъ, показува ми да позная какъ предъ три дни ты ще се обсадишь отъ єдни варварски языцы, кои идатъ като порой отъ планискія высоты, за да потопатъ сичкій вашъ градъ и да запустатъ сичку твою землю. Поскоро за да преваришь, вооружи всего твоего народа, и не загубувай ни єдну минуту, но воведи во внутрення зидове богатая стада, що ги имашъ по поле. И ако буде мое прореченіе лажливо, имате власть да ны пожертвувате слѣдъ три дни; аколи буде истинно, докарайте си на память какъ не є прилично да земе нѣкой животъ на оныя, отъ кои зависи неговый.

Акестъ стана изступленъ отъ тья рѣчи, що му каза Менторъ съ таково увѣреніе, какво никога не бѣше чулъ отъ другъ челоувѣкъ. Азъ вида добрѣ о странне, отговори, че Бози, кои не ти даруваха никаковъ благополученъ даръ, дадоха ти єдну мудрость, коя є поскупа отъ сичкія благополучія. На истое време онъ воспрѣ жертву, и даде поскоро сичкія повелѣнія за да превари нападеніе, коє му Менторъ прорѣче. Отъ сичкія страны не се видѣше друго, само трепетны жены, прегърбени старцы, мали дѣца со слезы по очи, кои се теглеха во градъ. Говеда ревеха и овцы блееха, собирахасе съ купове оставляюще толстыя свои пасища, мнози же не могуще да найдатъ кошары доволны, оставха безъ покровъ. Отъ сичкія страны се чуеха мятежи челоувѣчески, кои се бутаха єдни съ други, препознаваха незнаяны за знаяны, и тичаха безъ да знаят на кадѣ отхождатъ. Поначалніи обаче